

Universitätsbibliothek Paderborn

**Scintillæ Ignatianæ, Sive Sancti Ignatii De Loyola,
Societatis Jesu Fundatoris Apophthegmata Sacra**

Hevenesi, Gábor

Coloniæ, 1715

VD18 10988289

9. Januarij. Multò ardentius insistendum homini interiori domando, quàm corpori, & frangendis animi motibus, quàm ossibus. S. Ignat. apud Bart. I.
4. §. 12.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50423](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-50423)

gratia. Tu contrà audentior ito. Victoriae occasionem arripe, Triumphi materia est. Hic fortitudo tua campum nacta est, quæ sine hoste ingloria latuisset.

9. Januarij.

Mulò ardentiùs insistendum homini interiori domando, quām corpori, & frangendis animi motibus, quām ossibus.

S. Ignat. apud Bart. l. 4. §. 12.

INeruditum vulgus, quod ultra corticem nihil videt, nec medullam attendit, ab externo, qui sub oculos cadit, rigore metitur sanctitatem: quasi verò sub fune, subtegete arrogans mens latere non possit. Quid juvat abstinere à carnibus, & famam alienam arrodere?

Quod Deo placet, internum est: externa, nisi vim ab interno accipient, Deum non movent. Illa plus arrogantiæ habent, ista plus meriti. Cædes boum, vel corporis laniena, quid meretur? si passio vi vat.

Satis corpori provides, si animo bene sit consultum. Non ex corpore bono bonus animus, sed ex bono animo bonum cor pus

pus redditur, Plurimum in corpus animus
potest.

Illud bonum tibi cupio, quod mihi, nem
pe internum. Hoc sanè non vulgi opinio,
non rigor apparens, sed animi ad rectæ
rationis regulam compositi tranquillitas
facit. Intus bonum habitat, frustra foris
quæritur. Qui soldæ sunt virtutis, plus
habent saburæ, quam veli.

10. Januarij.

*Liberalis est Deus, è manibus illius accipio,
qua non invenio in manibus hominum,
si nihil hiderint, accepturus sum à Deo
omnia, S. Ignat. vitæ l. 4. §. 23.*

Angusta est hominum liberalitas, mo
dicum est omne, quod habent, quod
ipsum, si largiendo divisorint, minùs rema
nebit. Unicus Dei thesaurus inexhaustus
est, plurima dando, nihil imminuitur. Huc
ergo spes.

Spes nostras Deus vincit beneficiis. So
lemus sperare plus, quàm possideamus,
optare verò amplius, quàm speremus.
Tot autem nobis beneficia pollicetur
Deus, ut nemo minùs sperare possit, quàm
optare.

Tot